

304 A. WENNBERG – J. V. SNELLMAN 3.VII 1864
HUB, JVS handskriftssamling

Ekenäs den 3 Juli 1864.

K<äre> S<nellman>

För besväret med utsökningarne får jag förbindligast tacka, och för utgifterne därvid skall jag liqvidera då jag kommer till H<elsing>fors.

Skulle jag ifrån Förenings banken kunna få ett lån på 1 000 R<u>b<le>r emot hypotek af en in-tecknad (första) skulldsedel å 2 000 R<u>b<le>r, tills jag hinner få mine utsökningar indrifne, så vore jag hulppen. Jag anhåller därföre att K<äre> S<nellman> ville hafva godheten och med första görliga underrätta mig därom, ty jag är i största behof, emedan jag i år ej fått uppbära några räntor.

Med hjertelig tillgifvenhet

A. Wennberg

305 YTTRANDE VID PLENUM 11.VII 1864
RA, Senatens arkiv

... Senatorn Snellman yttrade, – att Senatorn för sin del ansåg ständernas uttryckta underdåniga önskan, att Kronans spanmål må försäljas endast genom definitiv auktion, icke vara välgrundad hvarken med afseende på statsverkets fördel eller med hänsyn till befolkningens gagn.

Spanmål komme att i Kronans magasiner till större belopp inflyta endast de år, då i följd af ymnigare skörd priset stode lågt; och det vore blott under, sådane lyckligare år det kunde komma i fråga att på auktion försälja någon del af förråderna. Men just på en sådan tid vore spekulanterne få och som auktions anbudet skulle utan pröfning antagas, komme varan lätt att bortgifvas för ett pris vida under dess värde, isynnerhet som det icke vore ovanligt, att vid dylika auktioner de få köparene på förhand sinsemellan öfverenskomma om det pris, som högst borde erbjudas. Senatorn ansåg derföre det vara lämpligast att då spanmål ur Kronans magasiner på auktion försäljes, ett minimipris bestämdes under förbehåll att om anbudet icke uppginge till detta pris, deras antaglighet skulle komma att af Guvernören i länet pröfvas.

Öfverhufvud torde i följd af kapitalernas ringhet och svåra kommunikationer samt dermed förenad dryg transport kostnad någon af köpmän drifven betydligare, ordnad spanmåls handel, vid hvilken förhandenvarande förråder i goda år skulle uppköpas och magasineras, för att vid dålig årsvekt och högre pris åter försäljas, icke kunna i Finland uppstå, helst det vore landtmannen obetaget att hvarje tid af året från Kejsardömet sjelf inhemta sitt och sina grannars behof af brödföda. Men äfven om en sådan komma till stånd, vore den olägenhet, som osäkerheten angående de vid en auktion på kronans spanmål gjorda anbudens antagande kunde för spanmålshandlarna medföra, af jemförelsevis ringa betydenhet. Såsom all annan handel förmedlades äfven spanmålshandeln i alla länder af en långväga korrespondent. Väntan på afgörande i åtta, högst tio dagars tid kunde derföre icke anses för något ovanligt, icke heller lägga något hinder för spekulationen, i synnerhet som spanmålsbehovet ock spanmålspriset aldrig vore ögonblickligt vexlande. Det skulle alltså sällan inträffa, att